

[Eva Møller]

ham selv, da han af gode grunde ikke kunne takke sig selv. Tak for et godt og konstruktivt samarbejde dels mellem forligspartierne, dels mellem forligspartierne og ministeren, og sidst men ikke mindst med embedsmændene, som har været utrolig tålmodige og har formuleret om og om igen, når vi ønskede at få formuleret tingene sådan, at de på ingen måde kunne misforstås, og så de helt igennem var udtryk for de tanker og ideer, der fra vores side lå bag ved den nye styrelseslov.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke har opfattet det som nogen let sag at finde frem til en ny styrelseslov. Det skyldes bl.a. sagens forhistorie; vi ved jo, at dette har været diskuteret mellem regeringspartierne og oppositionen meget længe. Men det er måske egentlig kun en detalje i spørgsmålet om at finde frem til en ny styrelseslov. Set med mine øjne har vores største og vanskeligste problem været at udforme en styrelseslov, som både kunne være passende for f.eks. så stor en institution med så forskellige uddannelser som Københavns Universitet og for en lille institution med kun en enkelt uddannelse som Farmaceutisk Højskole. En meget stor del af vanskelighederne har jo i virkeligheden ligget i at få disse institutioner passet ind i den samme lovgivning.

Jeg mener, at det er lykkedes, og jeg vil gerne sige, at en del af baggrunden for, at det er lykkedes for os, har været god vilje fra alle parter side. En lang række henvendelser udefra har imidlertid fortalt os, at på dette sted kunne vores intentioner muligvis ikke læses tydeligt nok, hvorfor vi har benyttet lejligheden til at få præciseret en række af disse ting mellem første og anden behandling.

Formanden:

Jeg er imponeret over den energiudfoldelse så tidligt på dagen. Må jeg bede om, at man dæmper samtalen i salen, så vi kan høre forhandlingen.

Eva Møller (KF):

Betyder det så også, at jeg kan dæmpe stemmelejet en smule?

Formanden:

Det skulle gerne være tilfældet, ja.

Eva Møller (KF):

Tak. Også for os er det meget væsentligt, at

vi har fået ændret på bestemmelsen om studienævnene. Vi har, som jeg også nævnte under førstebehandlingen, i de forløbne år i mange tilfælde opfattet de studerende som dem, der var garantien for, at uddannelserne fornyede sig, at de havde et fornuftigt pædagogisk indhold, og at der var kvalitet i uddannelserne. Det ønsker vi fortsat, og derfor er vi tilfredse med, at bestemmelsen om studienævnet nu er formuleret således, at formandens stemme ikke længere er afgørende. Vi ved, at det i visse tilfælde kan betyde, at en sag må henvises til fakultetsrådet for at finde sin afgørelse, men vi tror på, at parterne i studienævnene i langt de fleste tilfælde vil finde enighed, og vi vil også gerne understrege bemærkningen i betænkningen om, at man selvfølgelig kan underkaste en sag to behandlinger i studienævnet, udsætte sagen fra den ene gang til den anden, hvis man tror, det vil hjælpe på det.

Vi har drøftet sammensætningen af de kollegiale organer, hvor det har været et ønske helt fra starten – som det også er sket – at få eksterne repræsentanter ind og samtidig få slanket organerne og finde en fornuftig sammensætning mellem det videnskabelige personale, det teknisk-administrative personale og de studerende. Vi har grundigt overvejet, om vi skulle skrive noget specielt om sammensætningen, men har ikke ønsket at skrive andet end, at det for forligspartierne er vigtigt og væsentligt, at der er en form for mindretalsbeskyttelse, når man på de enkelte institutioner selv udarbejder forslaget til valgmoderne.

Vi ønsker, at alle skal være repræsenteret. På grund af institutionernes forskellighed har vi ikke fundet det muligt at skrive noget præcist om, hvordan man for det videnskabeligt ansatte personale specielt, men i et vist omfang også for det teknisk-administrative personale, skal tage hensyn til spørgsmålet om heltidsansatte og deltidsansatte, da vi ved, at institutionerne er så forskellige. Men som vi har skrevet i betænkningen, er det vor tanke, at det videnskabelige personales repræsentanter i konsistorium skal være folk med en heltidsstilling. I øvrigt må man selv sørge for at få afspejlet de realiteter, der findes på de enkelte institutioner.

Som hr. Frank Jensen nævnte, har vi også drøftet de Ph.D.-studerendes – eller de forskerstuderendes – forhold. Vi har fået indføjet et